

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Quàm vanè quidam nomina sua vibiq[ue] appingant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Pfin. lib. 3.
ep. 5.

et de gentili

Ibid. ep. 19.

et de gentili

X.

ti? vt scriberent: *Alius alium, ego beatissimum existimo, qui bona mansuraq; fama presumptione perfruitur, certusq; posteritatis cum futura gloria viuat, ac nihil nisi pramium aternitatis ante oculos pingue illud altumq; otium placet. Etenim omnes homines arbitror oportere aut immortalitatem suam, aut mortalitatem cogitare. Et illos quidem contendere, & non remitti. Tum hos quiescere, nec breuem vitam caducis laboribus fatigare (vt video multos) misera simul & ingrata imagine inuisa ad mortalitatem sui peruenire. Et. Omnes ego qui magnum ali- quod memorandumq; fecerunt, non modò venia, verùm etiam laude dignissimos iudico, si immortalitatem quam meruere sectantur, vitu- riq; nominis famam, supremis etiam titulis prorogare nituntur.*

Ita loquitur Gentilis, acque ij, qui quodam veluti rudimen- to delirij tenentur, & vel gentilitia insignia, vel nomina sua vbiq; aut affigunt, aut ascribunt, ad honorificam operis à se facti reco- dationem. Quod etsi subinde necesse sit, vt in libris præsertim ad cauendas imposturas (quamuis etiam doctissimus author, qui se *Idiotam* præ modestia vocat, nomen suum suppressit) aut etiam in quibusdam alijs rebus, quibus artificis nomen addit pretium & authoritatem; tamen planè plurimorum nimia est scitis, studium- que omne (vt in Traianum iocabatur Constantinus Magnus, apud Aurelium Victorem) in eo locatur, vt quasi parietariæ mu- ris omnibus adhærescant; adeò, vt si aliter non possint, vel creta, vel carbone, vel rubrica nomen suum omnibus muris impingant. Et sui in vico, vbi mihi magnæ dignitatis Dominus patibulum ostendit ligneum recens erectum, in quod rustici senatores omnes cultris sua nomina incidi voluerunt, vt non solùm pro quibus, sed etiam à quibus ea crux ædificata esset, palàm omnibus, etiam pos- teris constaret. Hanc vanitatem vitio vertit, & in diuitibus de- plorans Dauid ait: *Vocauerunt nomina sua in terris suis.* In quem locum Basiliius ita disserit: *Nonne vides eos, qui fora & gymnasia in ciuitatibus ædificant, muros excitant, aqueductus adornant quo pacto eorum nomina hisce sint indita ædificijs terrenis? Iam verò & sua ipsorum nomina inusserunt equorum armentis; commenti modum quo in longum vita sua tempus, sui memoriam nominis prorogarent. Quia & in sepulchris inscripserunt sua ipsorum nomina, monumentis ad præ- pria ostentationem magnificentia. Hi sunt, qui terrena, præsertimq; glo-*

et de gentili

Psal. 48. 12.

XI

et de gentili

Ibid.

riam temporis sapiunt, ac per hominum ora volitare tantum student, atque ista satis esse ad felicitatem putant.

Cuius animi etiam fuit Sostratus Gnidius architectus, qui, teste Æliano, Ptolomæo regi fabricatus maximam illam pulcherrimamque in Pharo Ægypti turrim, vnde nautis nocturna lumina ostenderentur, suum quidem nomen in lapide muri ipsius clam incidit: calcem deinde superinducens, Regis nomen inscripsit; fore id, quod accidit, auguratus, vt non multò post litteræ illæ cum lorica sua defluerent, atque insculptum saxo nomen suum appareret. Hæc autem erat inscriptio: *Sostratus Dexiphani Gnidi dijs salutaribus, ob nauigantes.* Ad hunc modum multi, qui sæera quoque docent, qui concionantur, qui pia scribunt, ad speciem quidem, honorem Dei præ se ferunt, re autem ipsa semet quærunt, nam si ijs laruam detrahas, inuenies eos, non Dei, sed suum honorem quæsiuisse. Quod tum demum apparebit, quando omnia, quæ gessimus in vita, totius Mundi oculis nuda & aperta erunt. Quid de his aliud dicas, quàm *repperunt mercedem suam?* quam scilicet quæsiuerunt. Neque conqueri possunt, si habent, quod quærunt. Quibus illud Isaiæ dici potest: *Post ostium, & retro postem posuisti memoriale tuum.* Et quam diu perennabit nomen muro inscriptum, aut insignia per parietem vndique depicta? donec calx iniecta decidat, donec saxa putredine exesa fatiscant.

Non est hæc perennis memoria. Fortasse neque memoria est ad laudem. Quicumque enim vel columnam, vel statuam, vel pyramidem, vel domum magnificam, vel aliud splendidum monumentum aspicient, ex rapinis, vel alijs iniustis pecunijs ædificatum, admonebuntur, & indignabuntur avaritiæ eius, qui nomen suum inscripsit, aut insignia sua apposuit. Audi S. Chrysostrum: *Homo, ait, qui nosti vitam futuram, & bona illa ineffabilia, & quod ex dicto Evangelico iusti tunc fulgebunt sicut sol, quamnam veniam assequeris, quomodo te defendes; quod non supplicium patieris, qui hic omnia consumas in pulvere, in cinere, in monumentis, in hostibus, in inimicis? Vocauerunt nomina sua in terris suis. Ecce aliud genus amentia, adificijs, agris & balneis sua nomina inscribere, putare, se magnam consolationem ex eo accipere, & umbram pro rei veritate persequi. Si enim perpetuam memoriam desideras, ne nomen, ô homo adificijs inscri-*

XI.

Matth. 6. 3.

Isa. 57.
Vide Menoch. lib. 1.
Institut. œconom. c. 22.

S. Chrysostr.
in Psal. 48.
v. 13.